

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет української й іноземної філології та журналістики
Кафедра німецької та романської філології

**Особливості французького молодіжного жаргону
у французькій мові**

Кваліфікаційна робота (проект)

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконала: студентка 4 курсу 471
групи

Спеціальності: 014.02 Середня освіта
(Мова і література французька,
англійська)

Освітньо-професійної програми:
Середня освіта (Мова і література
французька)

Дебрівська Анжела Володимирівна
Керівник: канд. пед. наук, доц.
Голотюк О.В.

Рецензент: вчитель методист
Херсонської спеціалізованої школи
I – III ступенів № 12 з поглибленим
вивченням французької мови ХМР
Токарев В.А .

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ЖАРГОН	6
1.1. Етимологія поняття «жаргон»	6
1.2. Арго як об’єкт дослідження в соціолінгвістиці	10
1.3. Характерні риси молодіжного жаргону у французькій мові	17
Висновки до розділу 1	22
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОГО ЖАРГОНУ У СТАРШИХ КЛАСАХ В ЗАГАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	24
2.1. Особливості вивчення французької мови у старших класах	24
2.2. Технології проведення уроків французької мови з вивчення жаргону в середній загальноосвітній школі	28
2.3. Розробка фрагмента уроку на тему «Подорожі» для учнів 11 класу в середній загальноосвітній школі	32
Висновки до розділу 2	38
ВИСНОВКИ	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	41
ДОДАТКИ	45
Додаток А	46
Додаток Б	47
Додаток В.....	48
Додаток Г.....	49

ВСТУП

Французька мова є одною з провідних мов міжнародних ділових і наукових конференцій, а також мовою туризму. Століття комп'ютерних технологій накладає свій відбиток на щоденну розмовну мову: лексику, граматику, фонетику. Французька мова змінюється дуже швидко. Деякі вчені ділять французьку мову на два різних підвиди мови: стандартний французьку мову і сленг. Цей факт доводить, що жаргон стає невід'ємною частиною французької мови.

Прірва між «класичною» промовою і жаргоном збільшується з кожним днем, і часом буває неможливо зрозуміти носія іноземної мови через академічність підручників, за якими йде вивчення мови. Жаргонізми – це лексеми, що використовуються представниками певних закритих чи відкритих соціальних груп з метою самоідентифікації її суб'єктів, емпізи на їх інакшості, а інколи заради зашифрованості інформації.

Незнання жаргону може викликати як смішні, так і досить неприємні ситуації. Особливо цікавою частиною сленгу є молодіжний жаргон, на якому і спілкуються школярі та студенти.

Актуальність обраної теми полягає в тому, що молодіжний жаргон – особлива форма мови, яку дуже важко вивчати, незважаючи на її об'єктивне існування, з огляду на те, що сленг є не сталим у часі, а рухомим і мінливим. Сьогодні коли в появі нових слів величезну роль відіграють засоби масової інформації: телебачення, радіомовлення, преса, жаргон тіснить респектабельну мову і завдяки масовій культурі накладає відміток на мову всієї нації.

Якщо враховувати той факт, що мова і культура – явища взаємопов'язані, то можна висунути припущення, що, вивчаючи жаргон, школярі залучаються до культури своїх однолітків, що є істотним чинником підвищення інтересу до досліджуваної мови.

Жаргонна лексика є предметом дослідження лінгвістики, соціолінгвістики, а також сучасних наук – соціолектики та жаргонології. Лексика обмеженого вживання була предметом наукових пошуків таких зарубіжних і вітчизняних вчених, як В. М. Телія, А. Швейцера, І. Р. Гальперіна та Л. О. Ставицької. Для лінгвістів та соціологів зараз характерний підвищений інтерес до вивчення молодіжного та комп'ютерного сленгу (С. А. Мартос, П. М. Грабовий, С. В. Пиркало, І. І. Щур).

Об'єктом дослідження є молодіжний жаргон як частина загального сленгу французької мови і його використання в середній загальноосвітній школі.

Предметом дослідження є основні властивості і джерела, характерні для французького жаргону, і важливість його вивчення на уроках французької мови в середній загальноосвітній школі.

Мета роботи – всебічно розглянути молодіжний жаргон, його особливості та джерела, а також обґрунтувати важливість вивчення молодіжного жаргону на уроках французької мови в середній загальноосвітній школі та розробити фрагмент уроку на тему «Подорожі».

Для досягнення поставленої мети були визначені наступні завдання:

- розглянути науково-методичну літературу з теми;
- визначити етимологію поняття «жаргон»;
- розглянути аргю як об'єкт дослідження в соціолінгвістиці;
- виявити характерні риси молодіжного жаргону у французькій мові;
- визначити особливості вивчення французької мови у старших класах;

- виокремити технології проведення уроків французької мови з вивчення жаргону в середній загальноосвітній школі;
- розробити фрагмент уроку на тему «Подорожі» для учнів 11 класу в середній загальноосвітній школі.

У нашій роботі використовувалися такі **методи** дослідження: теоретичний; описовий; історичний метод.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає в розробленому фрагменту уроку на тему «Подорожі», використовуючи жаргонну лексику. Основні результати, які були отримані в процесі вирішення поставлених завдань та становлять наукову новизну дослідження.

Практична значимість полягає в розробці уроку, який може бути використаний вчителями і практикантами для підвищення інтересу до досліджуваної мови, прилучення до французької молодіжної культури та поліпшенню комунікативних навичок.

Робота складається з вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ЖАРГОН

1.1. Етимологія поняття «жаргон»

Етимологія терміну сленг – один з найбільш суперечливих і заплутаних питань. Лінгвісти, що займаються проблемою «сленгу» (жаргону), вважають, що даний термін застосовується найчастіше в двох значеннях:

- I. Синонім жаргону, стосовно англословних країн. Такої точки зору дотримується І.Р. Гальперін. У своїй статті «Про термін «сленг»» він пропонує використовувати термін сленг як синонім, англійського еквівалента терміна жаргон. Вчений розуміє під сленгом «... той пласт лексики і фразеології, який з'являється в сфері живої розмовної мови в якості розмовних неологізмів, легко переходить в шар загальноживаної літературної розмовної лексики» [5, с. 114].
- II. Сукупність жаргонних слів, що належать за походженням до різних жаргонів і стали, якщо не загальноживаними, то зрозумілими досить широкому колу.

Великий енциклопедичний словник дає наступне визначення сленгу:

1. То же, что и жаргон..
2. Совокупность жаргонизмов, составляющих слой разговорной лексики, отражающей грубо-фамильярное, иногда юмористическое отношение к предмету речи. Используется преимущественно в условиях непринужденного общения [4, с. 161]. Як бачимо, в цьому визначенні сленг також позиціонується як синонім терміну жаргон.

В рамках цього підходу З. Кестер-Тома в своїй роботі вважає що, «вживання терміну сленг не вносить дефініційного розмежування і є необґрунтованим доповненням до терміну жаргон» [19, с. 17]. На його думку жаргон, як і сленг, використовується в різних групах, які об'єднують людей за соціальним станом, за спільністю інтересів, хобі, занять. Наприклад, комп'ютерний жаргон (сленг):

«Аплікуха» – прикладне програмне забезпечення (додаток), наприклад MS Word;

«Апдейт» – оновлювати що-небудь (найчастіше відноситься до програмних продуктів);

«Апгрейд» – збільшення продуктивності системи, шляхом заміни модулів або додавання додаткових елементів (відноситься до апаратної частини комп'ютера);

«Архіваатор» – програма для упаковки файлів;

«Аддон» – додатковий;

«Асма, астма мова» – мова програмування низького рівня [43, с. 66].

Англійські лінгвісти, за словами І.Р. Гальперіна, стверджують, що «сленгу не місце в літературній мові і під терміном «сленг» об'єднують слова та фразеологізми, абсолютно різнорідні з точки зору їх стилістичної характеристики і сфер вживання» [5, с. 112].

О.С. Ахманова в «Словнику лінгвістичних термінів» визначає сленг, як «слова, які часто розглядаються як порушення норм стандартної мови. Це дуже виразні, іронічні слова, що служать для позначення предметів, про які говорять в повсякденному житті» [1, с. 301].

А.І. Смірницький дотримується зовсім іншої точки зору у визначенні сленгу. Він розширює поняття сленгу до стилю мовлення: «генетично сленг це, очевидно, розмовний або фамільярний стиль мовлення в певній спеціальній області» [31, с. 25].

У мовознавстві немає якогось чіткого поняття сленгу. Лексика будь-якої з мов планети ділиться на літературну і нелітературну. До літературної відносяться:

1. Книжкові слова;
2. Стандартні розмовні слова;
3. Нейтральні слова.

Вся ця лексика, що вживається або в літературі, або в усному мовленні в офіційній обстановці. Існує також нелітературна лексика, її прийнято ділити на:

- 1) професіоналізми;
- 2) вульгаризми;
- 3) жаргонізми;
- 4) сленг.

Жаргонізми – це вже в свою чергу слова, які широко використовуються певними соціальними або об'єднані спільними інтересами групами людей. Жаргонізми несуть цілеспрямовано таємний, незрозумілий для всіх сенс, крім членів певної групи.

Жаргон, очевидно, не є новим явищем у нашій мовній історії. І не тільки у нас. Жаргон – англійський сленг, французьке арго – це явище лінгвістичного розвитку. У різних періодах історії, громади людей об'єдналися спільною справою, спільними інтересами, а більшу частину свідомістю братства та розчаруванням від решти суспільства, винайшли особливі способи спілкування, письмові та усні.

Для них важливо, щоб сторонні їх не розуміли – а отже, всілякі прийоми шифрування та передачі значень слів. Зараз так званий загальний жаргон – занижений стиль мовлення, який розмиває як норми мови, так і норми мовленнєвого етикету – стає звичним не тільки в повсякденному спілкуванні, але й звучить на телебаченні та радіо. А також присутня в сучасному суспільстві актуальність культурних

досягнень західної цивілізації – цілком природна плата за крок, зроблений їй назустріч [40, с. 89].

Отже, жаргонна лексика – це слова, які обмежені соціальними факторами, наприклад, приналежністю до певного соціального середовища, або до вікової категорії, спільністю інтересів і ін. Відмінною рисою жаргону є високий ступінь експресивності слів, особливо у вираженні емоційних відтінків; у цьому випадку слова з деякими незрозумілими лексичними значеннями можуть містити більше одного значення [8, с. 19].

Причини виникнення жаргону різні. Часто причина появи жаргону – протест проти буденності, заштампованість мовних засобів, пустослів'я. В інших випадках жаргони є засобом мовної конспірації. Жаргонні слова іноді вмирають, поступаючись місцем новим позначенням («тугрики» – «бабки» – «бакси»), іноді частково відроджується («чувак»). Крім того, іноді жаргонні слова переходять в категорію просторічних («напартачив») або розмовних («шахрай»), будучи одним з джерел поповнення літературної мови [13, с. 50].

Жаргон може виникнути в будь-якій стабільній і більш-менш закритій групі. Це свого роду колективна мовна гра, яка закінчується, коли людина покидає цей колектив (наприклад, учень закінчує школу і вступає до університету, перестає користуватися шкільним жаргоном, але починає активно користуватися студентським жаргоном). Розрізняють шкільний, студентський, армійський, музичний, спортивний, торговий, комп'ютерний, наркотичний та ін. [13, с. 88].

Професійно-жаргонна лексика не наводиться в спеціальних словниках, на відміну від професіоналізмів, які даються з поясненнями і часто полягають в лапки (для їх графічного відмінності від термінів).

1.2. Арго як об'єкт дослідження в соціолінгвістиці

Арго існує в більшості індоєвропейських мов та в багатьох інших мовах і бере свій початок з епохи розкладання феодалізму [16, с. 120]. Найдавніше та історично відоме злодійське арго [23, с. 114]. У XIX ст. у Франції арго був широко поширений серед злодіїв та інших декласованих елементів, представників мандрівних ремесел (торговців, сезонних сільськогосподарських робітників тощо), ремісників різних професій [16, с. 142-143].

У Франції до арго звертаються Ф. Відок, Ф. Мішель, А. Вітю, Л. Шен, М. Швоб і Ж. Гіес, Робер Ів Плессі, А. Доза, Г. Ено, В. фон Вартбург. Л. Сенеан зробив значний внесок у вивчення арго. Вчений досліджує старе арго французьких злодіїв (до 1850 р.), проникнення арго в сучасну народну мову, професійні мови; досліджує прифронтове арго періоду Першої світової війни, досліджує арготичні елементи мови Рабле.

Ш. Баллі (1909) дав свою характеристику арго: «Арго – це розмовна мова в самому крайньому прояві. Арго традиційно символізує спосіб життя найнижчих і найважливіших верств суспільства. Це не таємна мова замкненого кола людей; арго має бути абсолютно зрозумілим кожному. Арго – крайня форма звичної мови; це заборонено в суспільстві (арго вважається непристойним)» [2, с. 259].

Характеристика та визначення арго, дані послідовниками лінгвістами, відзначаються більш глибоким тлумаченням. В.М. Жирмунський вбачає в арго так звану «злодійську мову», виділяє в ній професійну функцію; вважає арго секретною мовою, конспіративною, засекреченою [16, с. 118]. Л. О. Ставицька вважає арго звичайною мовою, яка використовується як засіб приховування предмета спілкування, взаємного визнання або розмежування його

носіїв; позначає спосіб спілкування декласованих елементів, а також мову осіб мандрівних професій, жебраків тощо; значення терміна арго пов'язане із запечатуванням вербальної комунікації [32, с. 23].

М. Д. Кузнець та Ю.М. Скребньов бачать у кенті таємний злочинський жаргон, жаргон декласованих елементів [21, с. 50]. На думку М.А. Грачова, арго формувалося із загальноприйнятих мов різних соціальних груп, зокрема із звичайної мови офеней. Автор позначає термін арготична лексика декласованих [9, с. 40], вважає, що арго є неминучим супутником злочинної професії [10, с. 129]. Судження М.А. Грачова співзвучні з думкою В. І. Даля, які вважали, що офенська мова тісно пов'язана з мовою петербурзьких мазурців [11]. Це зближення жаргонізмів, створених у минулому та в даний час, спостерігається в майбутньому. В.А. Тонков зазначає тісний зв'язок різних традиційних мов, або жаргонізмів, звичної злочинської мови з «злочинською музикою» [34, с. 50].

У другій половині ХІХ ст. – початок ХХ ст. у французькій лінгвістиці звертають увагу на риси, властиві франко-провансальському арго, з одного боку, та особливі злочинські мови, з іншого. Лише незначна частина франко-провансальського арго представляє аспект арго. На відміну від спеціальних злочинців, арго ремісників зберігають елементи звичайної мови, оскільки вони, як правило, незмінні. Однак між двома категоріями арго є також точки дотику, причому дуже значні. Оскільки ремесла деяких професій були переміщені по країні, їх життєві умови були подібними до умов життя банди. Це призвело до створення спеціальної мови, яка дуже близька до фактичного арго. Ці арго з часом зникли [37]. Арго – це особлива мова певної ізольованої професійної чи соціальної групи [32, с. 22].

Ця позиція відображає думку В.І. Даля, який розуміє під штучними мовами не тільки утворення шарів слів вольовим методом, але й ті, які утворені довільно і використовуються певною соціальною

ізолюваною групою, наприклад, злочинцями [12, с. 14]. Священним ліричним арго в системі сімейного спілкування була мова людей, оскільки вони тримали цю мову в таємниці від своїх дружин.

Це переконливо визначає лірницьке арго як ознаку приналежності до соціальної групи, як засіб не лише професійного розмежування, а й чоловічого корпоративізму, тобто відмежування чоловічого світу від жіночого [8, с. 67]. Подібне було притаманне офеням та прасолам, шаповалам, шерстобитам, кубракам, старцям, пастухам тощо. Грабіжники також зберігали таємниці семантики свого арго [7, с. 178, 524]. У кожній родині є такі особливі слова та вирази.

Арго іноді складається більш-менш спонтанно, а іноді окремими людьми, а потім поширюється в тісному колі людей, пов'язаних спільними інтересами або спільною справою. Л. Шпітцер [39, с. 205], спираючись на висловлювання французьких письменників, виступає проти думки, що арго є природною мовою. Він вбачає в арго «афектовану мову» (німецьке "Ziersprache"), штучне утворення, створене з конкретними намірами, яке переслідує конкретні цілі [18, с. 532].

Багато дослідників на початку ХХ ст. не визнавали конфіденційності арго, навіть у самому злочинному світі. Л. Сенен зазначає: «... в даний час серед зловмисників немає таємної мови. Вони говорять на тому вульгарному діалекті, що інші класи маленьких людей – чесних та нечесних» [38, с. 483]. М.А. Грачов вважає, що арго та жаргонізми створювалися стихійно, і в звичайних мовах чітко спостерігаються два аспекти: стихійний та вольовий [10, с. 66].

А.Т. Ліпатов стверджує, що «таємний» характер арго – прекрасна, не повністю розвіяна легенда. Його розпад розпочався на початку 20 століття. [26, с. 20]. Отже, питання секрету, загальноприйнятої природи арго та його природного походження залишається відкритим і вимагає подальших досліджень. Стосовно таємних, умовних мов, арго виробив

природну традицію характеризувати їх за допомогою додаткових функцій.

У французькому арго, у міру зміни його статусу, змінилися і функції цього мовного явища. Спочатку арго виконувало роль змови. Згодом арго починає виконувати не лише конспіративну, а й репрезентативну (або відмітну) функцію. Поступово ці функції відходять на другий план, і ігрова функція виходить на перший план. Отже, для франкофонів арго – це можливість виплеснути свій потенціал словотворчості, від якого вони отримують задоволення [27, с. 35].

По відношенню до таємних мов М.Н. Прийомішева розрізняє функції: а) номінативну, б) поетичну, в) магічну г) символічну (соціально-символічну) (три її різновиди: репрезентативна, інтегруюча, диференційована), д) експресивна [30, с. 38].

Арго не є стабільним, його постійно змінюють. Але в той же час арго має ще й своєрідний «основний словниковий фонд», який залишається відносно стабільним, набуваючи лише нових синонімів. Й.О. Дзендзелівський вважає, що питання стабільності чи нестабільності лексико-фразеологічного складу арго має розглядатися диференційовано. Оновлення, наприклад, злодійського арго мобільне. Інша справа – арго лірників, дрібних ремісників тощо. Ці арго досить стійкі щодо своєї лексичної та фразеологічної композиції [13, с. 172]. Мови купців, ремісників, бідних постійно оновлювались, запозичуючи мову, з якою ця мова межує (наприклад, литовська, марійська тощо). У той же час основна частина словникового запасу дуже стабільна.

Арго – синонім. Часто один і той же об'єкт має в арго ряд синонімів, точніше, ряд позначень, що замінюють одне одного. Старі позначення, оскільки вони перестають бути таємними, замінюються новими [45, с. 9].

Арго характеризується своєю короткістю (лаконічна стислість) та незвичайною образністю. Н. Смирнов вказує на комунікативну стислість

арготизмів та емоційну образність. В.І. Лебедев, характеризуючи злодійський жаргон, звертає увагу на його образність і метафоричність.

Словник арго багатий і різноманітний. Ш. Баллі (1909) зазначає, що використовуючи арго, можна прийняти найпоширеніший вираз спільної мови, він абсолютно безпечний з соціальної точки зору, не піддається жодній забороні; можна вжити літературний зворот, який прозвучав би дисонансом у розмовній мові; можна висловитися явно фамільярно, можна – вульгарно, можна – грубо арготично [2, с. 262].

Арго не стоїть на місці, воно постійно розвивається. Наприклад, словниковий запас французького арго постійно зростає. Еміль Шотар (1931) налічує в літературних пам'ятниках 1457 р. (Віллон) 120 арготичних слів, у 1628 р. («Реформоване арго») – 232, у 1725 р. (Картуш) – 500, у 1830 р. (Словник Відока) – 1600, у численних публікаціях з сучасного арго (1872–1931) – не менш 4000. Нові записи повніше і докладніше старих [16, с. 122].

У Франції у другій половині XIX ст. – початку XX ст. Для арго сезонних робітників та ремісників, які йдуть у вигрібну торгівлю, характерні такі техніки словотворення:

1. запозичення: 1) декласовані запозичення з арго, 2) запозичення з діалектів: французької (паризька народна мова, північні та східні діалекти, провансальська), італійської, німецької, іспанської;

2. зміни у формі слова: 1) складання, 2) деривація, 3) афіксація, 4) усікання, 5) фонетичні деформації, 6) метатеза, 7) ономотопея;

3. зміна значень: 1) синонімія, 2) гра слів, 3) перефразування, 4) метафора, 5) багатозначність, 6) синонімічне заміщення [37, с. 22].

В. В. Стратен виділяє такі джерела арго-словника купців, ремісників та бідних:

- 1) запозичення з діалектів,
- 2) запозичення в інших арго,

3) запозичення неарготичних слів з іноземної мови (грецької, німецької, шведської, татарської тощо),

4) значна кількість слів утворюється шляхом передачі значення (це метафори, метонімія та синекдоха),

5) незрозумілі за походженням або вигадані слова словника арго,

6) слова механічно утворені із звичайних, неарготичних слів [33, с. 120].

Особливою формою взаємодії є звичайні мови, сполучені з іншими формами національної мови. Між звичайними мовами, арго і територіальними діалектами існує тісний взаємозв'язок. Визначальним механізмом взаємодії цих лексичних підсистем є територіальний. На початку ХХ ст. відзначається взаємодія арго з літературною мовою. Марсель Коен характеризує новий стан справ наступним чином: «Нейтралізація каст, занепад таємних товариств, повністю відкрита організація навіть революційних об'єднань, прагнення класів через зіткнення до потрясінь і злиттів – це сучасні умови, які повністю пояснюють проникнення матеріалу арго до загальної (французької) мови» [36, с. 141].

Багато дослідників звертають увагу на існуючі схожості між арго та розмовною мовою. У другій половині ХІХ ст. французький арго втрачає колишню замкнутість і таємний професійний характер. Існує збіг паризької розмовної мови з «сучасним арго». Наприкінці ХІХ століття, внаслідок зміни загального арго, відбувається широке проникнення арготизмів у розмовну мову всіх верств західноєвропейського суспільства [33, с. 14].

Незважаючи на тісну взаємодію різних арго між собою, кожен, водночас, відзначається своєю оригінальністю, має регіональні відмінності. Багато професійних представників бродячих промислів у Франції у другій половині ХІХ століття – початку ХХ ст. мають лише місцевий розподіл і помітні місцеві відмінності. Значна кількість цих

функцій арго була виявлена на прилеглих територіях, але вони суттєво відрізнялись один від одного. Причина розбіжностей полягає в загадковості їх існування: головним завданням мови було збереження професійної таємниці [44, с. 70].

У ХІХ ст. – початку ХХ ст. вислови з лексику звичайних професійних мов, мовлення злодіїв, арготизми використовували у своїх роботах О. Бальзак, А. Барбюс, П. Вайян-Кутюр'є, С. Васильченко, В. Вінниченко, К. Діккенс, Е. Золя, В. Крестовський, П. Мельников-Печорський, І. Мікітенко, В. Одоєвський, Й. Рішпен, Е. Сю, У. Теккерей, А. Тесленко, І. Франко, А. Франс та ін. Таким чином, письменники продемонстрували розпізнавання арго-лексики художньою літературою. Отже, у ХІХ ст. – початку ХХ ст. у більшості європейських мов та у багатьох неєвропейських мовах існують різні арго: бродячих ремісників і торговців, бідних, лірників, лаборів, злочинців, різних декласованих елементів, студентів, школярів тощо. Теоретичних досліджень арго ще мало, перші достатньо глибокі починають з'являтися наприкінці ХІХ ст. – початку ХХ ст. [36, с. 87].

Оцінки, інтерпретації, характеристики арго різних авторів все ще суттєво відрізняються. Водночас протягом досліджуваного періоду дослідники виділяють характерні риси, якості, властиві арго [33, с. 50]:

- 1) безперервність, тісний зв'язок між старими та новими арго;
- 2) приналежність до соціальної групи;
- 3) нестабільність, мінливість, але в той же час наявність основної лексики арго;
- 4) поступове зближення різних арго;
- 5) полісемія;
- 6) синоніми;
- 7) стислість (лаконічна стислість), образність;
- 8) свобода від вузької професійної спеціалізації;
- 9) взаємодія арго між собою та іншими національними мовами.

1.3. Характерні риси молодіжного жаргону у французькій мові

Особливе місце в сучасній жаргонній лексиці займає молодіжний жаргон. Молодіжний жаргон є представником групових жаргонів і включає різні види спеціального жаргону: солдатський жаргон, жаргон школярів і студентів, жаргон програмістів, жаргон музикантів. Деякі сленгові вислови не завжди вдається зрозуміти навіть на рідній мові, і тим більше, коли ми маємо справу з носіями іноземної мови. Вивчення жаргонів різних мов необхідно для оптимізації розуміння один одного в процесі спілкування [20, с. 19].

Французький молодіжний жаргон привертає до себе, в першу чергу, своєю виразністю, грою слів. На тлі смутної офіційної мови жаргон залучає свіжою метафоричністю, розкутістю, стислістю позначень.

У чому ж відмінність молодіжного жаргону від жаргонів інших типів?

Перш за все, ці слова служать для спілкування однієї з вікових груп.

По-друге, молодіжний жаргон відрізняється «зацикленістю» на реаліях світу молодих.

І, по-третє, в числі цієї лексики досить часто трапляються вульгарні слова [15, с. 99].

Таким чином, молодіжний жаргон можна зарахувати ні до однієї окремо взятої групи нелітературних слів. Його слід розглядати як окрему семантичну категорію.

У мові французької молоді використовується різнопланова лексика:

- іноземні слова,

- професіоналізми,
- вульгаризми,
- скорочення,
- метафори [17, с. 90].

Величезний інтерес викликало вивчення лексики на сайті, куди французькі підлітки відправляють свої приклади нових одиниць сленгу. Ось деякі слова і вирази, популярні в даний час серед французької молоді:

- *piger – comprendre* (розуміти),
- *le boucan – le bruit* (шум),
- *le pote – le copain* (приятель),
- *le bi-bop, le portable, le mobile – le téléphone de poche* (стільниковий телефон),
- *le bahut – le lycée* (лицей),
- *la meuf – la femme* (жінка),
- *le trac – la peur* (страх),
- *bossier – travailler* (працювати),
- *le fric, la maille, les balles – l'argent* (гроші),
- *le toubib – le médecin* (лікар)
- *ché – je n'ai pas d'argent* (у мене немає грошей),
- *je suis crevé – je suis fatigué* (я втомився),
- *la bagnole, la caisse – la voiture* (автомобіль),
- *les clopes – les cigarettes* (цигарки),
- *j'ai la trouille – j'ai peur* (мені страшно),
- *j'ai un petit creux – j'ai faim* (я голодний),
- *dab, daron – père* (батько),
- *dabesse, daronne, doche – mère* (мати) [15, с. 60].

Одна з особливостей розмовної мови у французькій мові полягає в тому, що в потоці мови не вимовляються деякі букви і навіть склади. Але найбільш важкими для сприйняття і розуміння є сленгові слова і звороти. Наприклад:

- *fais gaffe = fais attention* (будь обережним),
- *avoir la troussse, avoir la trouille = avoir peur* (боятися),
- *le bail = le contrat* (оренда),
- *crevé = très fatigué* (втомлений),
- *bouffer = manger* (їсти),
- *je m 'en fiche = ça m' est égale* (мені все одно),
- *elle prend de la bouteille = elle vieillit* (вона старіє),
- *avoir un mal fou = avoir des difficultés* (мати труднощі),
- *y en a marre = j 'en ai assez* (вистачить),
- *chouette = jolie* (гарненька,),
- *moche = mauvais* (погано),
- *une boîte = une entreprise* (компанія) [41, с. 56].

Багато слів, складових лексичного складу в сучасному «Français branché», запозичені з англійської мови: *boom* – щорічне студентське свято, *il est looke* – він модно виглядає, *speeder – se dépêcher* (швидше), *top – à la mode* (топ), *flipper – c'est flippant* (моторошно), *être cool – être calme* (бути спокійним), *driver – chuaffeur de taxi* (таксист), *kids – enfants* (діти). Володіння таким жаргоном вважається дуже престижним [29, с. 70].

Найхарактернішою рисою для сучасного французького сленгу є вживання верланізованої лексики. Верлан являє собою якийсь спеціальний код сучасного французького аргю.

Однак, він допомагає підліткам не стільки відокремитися від світу дорослих і самоствердитися, вдаючись до своєї манери мови,

скільки показати свою приналежність до певної молодіжної субкультури, що має свій соціолект.

Верлан – це конкретна перестановка, слово ніби «вивертають навиворіт». Відбувається це шляхом перестановки складів. Перший склад стає останнім.

Появилось слово «Верлан» від французького жаргону ліцеїстів. Воно означало «навпаки» і утворилося шляхом перестановки складів у виразі "à l'envers".

Саме Верлан є одним з найбільш ефективних і популярних способів кодування і поновлення лексичного складу сучасної французької молодіжної мови [42, с. 44].

Для французької молоді 15-17 років характерний «Верлан» (verlan - мова «навпаки»), вид умовної мови, в якій переставляються склади таким чином, що перший склад стає останнім, наприклад:

- *père m – repe (батько);*
- *mère f – reme (мати);*
- *métro f – tromé (метро);*
- *noir – renoi (чорний);*
- *pourri – rïrou (гнилий);*
- *brancher – chébran (з'єднувати).*

Іноді підлітки використовують усічення: *gol – mongolien* (монгольська). Особливо багато виразів, які є за змістом синонімами слів дуже, добре, відмінно, прекрасно: *super, prima, class, extra, relax, cool, d'enfer, vachement.*

Широке поширення в ХХ в. отримало скорочення словосполучень:

- *M.J.C. – Maison des Jeunes et de la Culture (Будинок молоді та культури);*
- *T.V.B. – tout va bien (все добре);*

- *H.S.* – *hors service* (не працює);
- *la BU* – *la Bibliothèque Universitaire* (університетська бібліотека);
- *la RU* – *le Restaurant Universitaire* (університетський ресторан)
[15, с. 89].

Зростаючий темп життя, мобільні телефони, інтернет чати сприяють тому, що молодь все більше і більше використовує так званий «телеграфний стиль», який часто дратує людей старшого покоління, які звикли до більш глибокого, а тому більш повільного осмислення інформації. Ось які скорочення в SMS і в спілкуванні на форумах використовують французькі підлітки:

- *6 NE* – *cinéma* (кінотеатр),
- *R29* – *rien de neuf* (нічого нового),
- *A 2 m 1* – *à demain* (до зустрічі завтра),
- *mer 6* – *merci* (дякую),
- *GTM* – *je t'aime* (я тебе люблю),
- *KesKiCpaC?* – *Qu'est-ce qui se passe?* (Що відбувається?)
[29, с. 56].

Таким чином, політичне і соціально-економічне життя Франції знаходить відгук у молодіжній мові з багатим стилістично забарвленим словником. Розуміння і знання сленгу допомагають краще зрозуміти національно - специфічні особливості менталітету французької молоді.

Висновки до розділу 1

Таким чином, причини виникнення жаргону різні. Часто причина появи жаргону – протест проти буденності, заштампованість мовних засобів, пустослів'я. В інших випадках жаргони є засобом мовної конспірації. Жаргонні слова іноді вмирають, поступаючись місцем новим позначенням («тугрики» – «бабки» – «бакси»), іноді частково відроджується («чувак»). Крім того, іноді жаргонні слова переходять в категорію просторічних («напартачив») або розмовних («шахрай»), будучи одним з джерел поповнення літературної мови.

Жаргон може виникнути в будь-якій стабільній і більш-менш закритій групі. Це свого роду колективна мовна гра, яка закінчується, коли людина покидає цей колектив (наприклад, учень закінчує школу і вступає до університету, перестає користуватися шкільним жаргоном, але починає активно користуватися студентським жаргоном). Розрізняють шкільний, студентський, армійський, музичний, спортивний, торговий, комп'ютерний, наркотичний та ін.

Оцінки, тлумачення та характеристики різних авторів все ще значно відрізняються. У той же час дослідники виділяють такі ознаки та характерні риси, які притаманні аргю:

- 1) спадкоємність, тісний зв'язок між старими і новими аргю;
- 2) соціально-групова приналежність;
- 3) нестабільність, мінливість, але, водночас наявність основного словникового фонду аргю;
- 4) поступове зближення різних аргю;
- 5) багатозначність;
- 6) синонімічність;
- 7) короткість (лаконічна стислість), образність;
- 8) вільність від вузької професійної спеціалізації;

9) взаємодія аргю одне з одним і з іншими формами національної мови тощо.

Французький молодіжний жаргон привертає до себе, в першу чергу, своєю виразністю, грою слів. На тлі смутної офіційної мови жаргон залучає свіжою метафоричністю, розкутістю, стислістю позначень.

Таким чином, політичне і соціально-економічне життя Франції знаходить відгук у молодіжній мові з багатим стилістично забарвленим словником. Розуміння і знання сленгу допомагають краще зрозуміти національно-специфічні особливості менталітету французької молоді.

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОГО ЖАРГОНУ У СТАРШИХ КЛАСАХ В ЗАГАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

2.1. Особливості вивчення французької мови у старших класах

Як навчальний предмет друга іноземна мова набуває все більшої популярності, що, безумовно, пов'язано з соціальною потребою в багатомовній освіті членів суспільства. Він вводиться в багатьох типах загальноосвітніх установ: в школах з базовим курсом навчання іноземної мови, в школах з його поглибленим вивченням, в гімназіях, коледжах, ліцеях, вищих навчальних закладах.

В умовах сучасного мультикультурного і багатомовного світу необхідно не просто володіти французькою мовою на загально розмовному рівні, а й мати певний рівень соціокультурної компетенції, яка передбачає вміння правильно здійснювати не тільки іншомовне міжособистісне, а й міжкультурне спілкування з урахуванням можливої міжкультурної інтерференції, а також здатність правильно позиціонувати себе і своїх співрозмовників з урахуванням культурної варіативності, тобто професійного та / або соціального статусу, віку, культурно-регіональної приналежності і т. п.

У цих умовах особливе значення мають наступні характеристики навчального предмета «Французька мова».

Міжпредметні. Змістом промови французької мови можуть бути відомості з різних галузей знань. Це дозволяє ефективно формувати цілісне уявлення учнів про світ, етапах розвитку суспільства і людської думки в різні епохи, в різних країнах. Для розвитку лінгвістичних вмінь важливо вміти розуміти відмінності між подіями минулого і сучасністю

і грамотно інтерпретувати отриману інформацію з урахуванням усіх зазначених позицій [3, с. 13].

Поліфункціональність. Французька мова може виступати і як мета навчання, як засіб придбання відомостей з різних областей знання, і як основа для розвитку комплексу навчально-пізнавальних, інформаційно-комунікативних і рефлексивних умінь. При цьому вивчення французької мови розширює не тільки лексичний і інформаційний запас школярів, не тільки індивідуальний словник школярів, а й узагальнює реальні міжпредметні знання, розвиває рецептивні та продуктивні вміння мовного спілкування в їх нерозривній єдності.

Багаторівневність. В системі безперервної мовної освіти виділені кілька рівнів володіння французькою мовою. Ці рівні визначені в системі загальноєвропейських мовних стандартів.

Предпрофільний курс передбачає розвиток і вдосконалення всіх видів мовленнєвої діяльності в рамках предметної тематики, зазначеної в освітньому стандарті загальної освіти [24, с. 76].

У плані розвитку монологічного мовлення особливого значення набуває навчання зв'язного аргументованого письмового або усного вислову по темі на основі прочитаного або прослуханого тексту або побаченого відеоряду, а також реферування і анотування тексту. Стосовно до діалогічного мовлення важливо навчання обговоренню, дискусії з використанням аргументації своєї точки зору, ввічливого вираження згоди / незгоди з точкою зору партнера, а також з використанням мовних засобів для вираження компромісу для здійснення комунікації.

Ситуації спілкування стають різноманітнішими, різноманітним стає і мовний репертуар, в тому числі і за рахунок орієнтованих ситуацій.

Збільшується обсяг прочитаного: актуальних публіцистичних текстів, уривків з творів художньої літератури, різноманітних

прагматичних текстів типу реклами, оголошень, інструкцій і науково-популярних орієнтованих текстів. При цьому використовуються всі стратегії / види читання: ознайомлювальне, вивчаюче, переглядові / пошукове.

Велика увага приділяється аудіюванню, писемному мовленню, в тому числі таким її видам, як реферування, анотування, складання тез, листування, стосовно як до повсякденної, так і діловій сфері спілкування, і говоріння.

Викладачеві, який здійснює навчання французької мови, слід мати на увазі, що зростання ролі реферування і анотування як видів усного та письмового висловлювання вимагає більшого використання таких прийомів навчальної діяльності, як:

- аналіз окремих слів, словосполучень, речень тексту для кращого розуміння їх значення та змісту тексту в цілому;
- пошук смислових опор в тексті;
- виділення найбільш суттєвих, смислових віх;
- компресія (стиснення) тексту;
- оцінка тексту (обов'язкова при анотуванні) [3, с. 9].

Вивчення французької мови на рівні основної загальної освіти спрямовано на досягнення наступних цілей, обов'язково враховуються при проектуванні робочих програм:

- розвиток іншомовної комунікативної компетенції в сукупності всіх її складових: мовної, компенсаторної, соціокультурної, навчально-пізнавальної;
- розвиток у школярів розуміння важливості вивчення іноземних мов в сучасному світі і потреби користуватися ним як засобом спілкування, пізнання, самореалізації та соціальної адаптації, самопізнання;

- виховання якостей громадянина і патріота, розвиток національної самосвідомості, прагнення до взаєморозуміння між людьми різних спільнот, толерантного ставлення до проявів іншої культури.

Мовна компетенція передбачає розвиток комунікативних умінь в чотирьох основних видах мовленнєвої діяльності: аудіюванні, читанні, письмі, говорінні.

Мовна компетенція пов'язана з оволодінням новими мовними засобами спілкування (фонетичними, лексичними, граматичними і орфографічними) відповідно до тематики, проблематики і ситуаціям спілкування, відібраними для основної школи, а також з розширенням базових знань про систему французької мови, різних способах вираження думки рідною і французькою мовою.

Соціокультурна компетенція передбачає залучення учнів до культури, традицій і реалій країни / країн французької мови в рамках тих, сфер і ситуацій зв'язку, що відповідають досвіду, інтересам та психологічним особливостям учнів основної школи на різних етапах навчання; формування вміння представляти свою рідну культуру, національні, регіональні та етнокультурні особливості рідної країни в умовах іншомовного міжкультурного спілкування [19, с. 102].

Компенсаторна компетенція пов'язана з розвитком умінь виходити зі скрутної ситуації за відсутності мовних інструментів при отриманні та пересиланні інформації.

Навчально-пізнавальна компетенція передбачає подальший розвиток загальних і спеціальних навчальних умінь, ознайомлення учнів з різними раціональними способами і прийомами самостійного вивчення мов і культур, в тому числі і з використанням сучасних інформаційних технологій.

2.2. Технології проведення уроків французької мови з вивчення жаргону в середній загальноосвітній школі

Традиційно в навчанні лексиці дотримуються наступного алгоритму: ознайомлення з новими словами в рамках будь-якої розмовної теми, пояснення їх значення і призначення, тренування в різних умовно – мовних вправах і практичне використання в мові [28, с. 70]. При цьому постійно здійснюється контроль: пишуться словникові диктанти, слова читаються по транскрипції і по буквах, виконуються різні тести.

В ідеалі, після виконання комплексу лексичний навик вважається сформованим: учні засвоїли значення нових лексичних одиниць, навчилися їх впізнавати і здатні вживати нові лексичні одиниці в певному контексті. На практиці більшість слів забувається відразу ж, як закінчено вивчення теми, тому ми вирішили підійти до навчання лексики з іншого боку. Психологами доведено, що «погані» слова запам'ятовуються краще і швидше спливають в пам'яті в певній ситуації. У зв'язку з цим, виникає питання, а чи можливо вивчення нестандартної лексики паралельно зі стандартною [14, с. 34].

Практична цінність вивчення нестандартної лексики безсумнівна для навчання в загальноосвітній школі: знання такої лексики необхідно для успішного розуміння сучасної художньої літератури та періодики, для перекладацької діяльності. Нестандартна лексика запам'ятовується краще, ніж стандартна. Вона служить гарним фоном для запам'ятовування звичайних слів.

Також вона знайомить учнів з соціальним поділом суспільства і територіальними особливостями країни, що вивчається. Вона несе в собі культурологічну інформацію. Вивчення нестандартної лексики підвищує

рівень мотивації учнів, зростає їх інтерес до предмету, з'являється бажання дізнатися щось нове і цікаве.

Розглянемо деякі ефективні способи, щоб вивчити популярні сленгові вислови.

- Перегляд фільмів, серіалів і мультфільмів. Ефективним і цікавим способом дізнатися деякі неофіційні французькі вирази є перегляд уривків з популярних серіалів і фільмів. Через них можна дізнатися не тільки вираження, але і те, як вони застосовуються.
- Рольова гра. Після того, як клас вивчив кілька слів з жаргонної лексики, нехай вони застосовують те, що вони дізналися, беручи участь в рольових іграх. Прекрасна вправа, яку можна використовувати з учнями, включає в себе написання трьох сленгових слів на дошці і складання діалогу на підставі цих слів.
- Музика. Діти повинні постаратися звикнути сприймати на слух сленгові терміни, використовувані в певних специфічних контекстах. Дуже важливо, щоб студенти слухали і аналізували неофіційні вирази, які використовуються носіями. Також дуже важливо для студентів почути випадкові розмови в їх природному ритмі і темпі, наприклад, в аудіо кліпах, так їм буде набагато легше використовувати деякі жаргонні слова [6, с. 23].

Але, звичайно, музика є найпотужнішим стимулом, тому що вона може безпосередньо взаємодіяти зі слухачами. Музика може змінити атмосферу в класі і підготувати учнів до нового заняття, поки відволікає і розважає їх. Генрі Уодсворт Лонгфеллоу сказав, що музика – це універсальна мова людства [22, с. 33]. Більшість погодиться з цим твердженням, оскільки навряд чи знайдеться людина, яка не любить

музику. Деякі учні можуть не любити мистецтво, танці, читання або фільми, але майже кожен любить ту чи іншу музику.

Більшості учнів подобаються багато різних видів музики. Дослідження показали, що музика:

- робить позитивний вплив на концентрацію;
- покращує пам'ять;
- приносить відчуття спільності групі;
- мотивує на навчання;
- розслабляє людей, які перевантажені або знаходяться в стані стресу;
- перетворює навчання в задоволення;
- допомагає людям швидше засвоювати матеріал.

Музика стабілізує розумовий, фізичний і емоційний стан для досягнення стану глибокої концентрації і уваги, при якому можуть бути оброблені і вивчені великі обсяги змістовної інформації [25, с. 66].

Музика допомагає встановлювати зв'язок між світом дозвілля і світом навчання. Книги, які містять тексти відомих пісень, є найбільш корисними видами текстів для роботи, особливо тексти тих пісень, в яких учні зацікавлені. Тому вчителі вибирають пісні, які їм подобаються, і ті, які підходять для учнів з точки зору теми і предмета.

Якщо говорити про безпосередню роботу з текстом, то навіть незважаючи на ухил в роботу зі жаргонною лексикою, в середньому на одному уроці на відпрацювання пісні французькою слід відводити не більше 10 хвилин [6, с. 7].

Процес роботи над кожною окремою піснею виглядає наступним чином:

- Предтекстовий етап. Побудова асоціативних уявлень за назвою і змістом пісні.

- Перше прослуховування. Перевірка висловлених припущень про зміст пісні.
- Робота над фонетичною стороною мови. Відпрацювання звуків, слів і словосполучень. Відпрацювання мелодики і наголосу у фразах. Відпрацювання чіткої вимови шляхом повторення слів за диктором і разом з диктором.
- Робота над граматикою. Прикладом відпрацювання граматики може служити вправа на заповнення пропусків або вживання дієслів в правильній формі в тексті пісні французькою мовою. Перевірка правильності виконання завдання здійснюється шляхом прослуховування пісні. Крім дієслів, можна скласти вправи на відпрацювання всіх типів питань в французькій мові, вживання прийменників, ступенів порівняння прикметників та ін. Якщо ж говорити про жаргонні особливості, то як один з варіантів роботи, можна обговорити відмінності між класичною мовою і поточною.
- Робота з вмістом пісні. Відповіді на запитання вчителя по змісту пісні. Розбір жаргонних виразів і їх значень.
- Післятекстовий етап. Самостійний спів французької пісні. Розвиток навичок говоріння: опис учнями місця дії пісні, сюжету і ін.
- Завдання на запам'ятовування слів пісні. Для багатьох школярів, запам'ятовування слів іноземною мовою є серйозною проблемою, тому даному етапу варто приділити особливу увагу. Найкраще в запам'ятовуванні нових слів допоможе повтор слів за диктором і промовляння разом з ним [28, с. 31].

Таким чином, ми бачимо, що є кілька основних способів знайомства з жаргонною лексикою, які не залишать учнів 9-11 класів незацікавленими. І якщо вибрати варіант роботи з піснею, то можна використовувати систему вправ як для роботи з текстом, так і для відпрацювання вже вивченої лексики, що також збільшить ефективність засвоєння літературної і нелітературної лексики.

2.3. Розробка фрагмента уроку на тему «Подорожі» для учнів 11 класу в середній загальноосвітній школі

Тема: Подорожі

Підтема: Молодь подорожує

Цілі:

Навчальна:

- Автоматизувати вживання відомої лексики;
- Удосконалити вміння читати текст мовчки \ про себе;
- Вміти знаходити жаргонну лексику в тексті;
- Розвивати діалогічне мовлення.

Розвиваюча:

- Розвивати вміння правильно говорити;
- Розвивати навички прослуховування пісні.

Виховна:

- Виховувати повагу до вивчення мови та культури країни вивчаємої мови.

Тип уроку: комбінований

Обладнання: Учебник французского языка Le fran.ais.ru B2-C1. В 2 кн. Кн. 1: Unités 1, 2, 3. Е. Б. Александровская, Н. В. Лосева, Л. Л. Читахова. Москва: ООО .Издательство .Нестор Академик., 2014. 256 с.

Схематичний план уроку

I.Початок уроку	Час
1.Організаційний момент.....	2 хв.
2.Мовленнєва зарядка.....	3 хв.
II.Основна частина уроку	
Етап 1 -2 Робота з текстом.....	35 хв.
III.Заклучна частина уроку	
1.Повідомлення домашнього завдання.....	2 хв.
2.Підсумки уроку.....	3 хв.

Хід уроку		
Етап		Зміст роботи
I	Початок уроку	Bonjours, les enfants!
	Організаційний момент	Comment allez-vous?
	Етап 1.	Quelle date sommes-nous aujourd`hui ?
	а)Привітання	(Bonjours, Madame ! Merci, ca va ? Aujourd`hui nous sommes.....)
	б)Повідомлення теми уроку	Le sujet de notre leçons d`aujourd`hui est «Les voyages».
	Етап 2.	Écoutez la chanson et essayez de la comprendre.
	а)Аудіювання	

<p>Мета: навчити слухати та розуміти текст пісні</p> <p>Приєм: прослуховування</p> <p>б)Мовленнєва зарядка (Обговорення пісні)</p> <p>Мета:розвивати діалогічне мовлення,</p> <p>Приєм:бесіда (вчитель задає питання учень відповідає)</p> <p>Pr →Gr</p> <p>Pr →E1, E2, E3, E4</p>	<p>Iona Mitresey «Les sports d'hiver». (Див. Дод. А)</p> <p><i>Pr. - Que savez-vous de la chanteuse Iona Mitresey elle-même?</i></p> <p>E1 - Iona Mitresey est une chanteuse française qui est née dans la famille d'un compositeur et de chanteur. Dans l'enfance, elle a souvent été invitée à chanter dans la publicité et elle-même a commencé à enregistrer ses propres chansons.</p> <p><i>Pr. - Quels mots du jargon sont dans la chanson?</i></p> <p>E2 - Les bosses – крутий підйом, la gamelle – живіт, черево, on s'retrouve les quatres en l'air – ледве стримуватися, c'est trop marrant – смішно, забавно, nos moumousses – наші батьки.</p> <p><i>Pr. - Écrivez-les dans vos cahiers.</i></p> <p><i>Pr. - Que pensez-vous de cette chanson ?</i></p> <p>E3 - Je crois que de telles chansons pour les jeunes sont une expression de leur identité dans ce monde.</p> <p><i>Pr. - Vous aimez cette chanson, argumentez votre réponse?</i></p>
--	--

		<p>E4 - J'ai vraiment aimé cette chanson, car elle décrit les sports d'hiver. Une personne qui aime le sport cette chanson aimera.</p>
<p>II</p>	<p>Основна частина уроку</p> <p>Етап 1.</p> <p>Робота з текстом - читання</p> <p>а) Читання тексту мовчки</p> <p>Мета: ознайомлення з історією розвитку сленгу та поняттям «сленг»</p> <p>Прийом: читання мовчки</p> <p>б) Читання тексту вголос</p> <p>Мета: прочитати та зрозуміти зміст тексту</p> <p>Прийом: читання вголос по черзі</p> <p>E1, E2, E3</p> <p>Етап 2.</p> <p>Активізація вживання сленгових ЛО</p> <p>Мета: перевірка розуміння сленгових виразів і вживання їх у мовленні</p> <p>Прийом: виконання вправ</p>	<p>Document 1. «Une langue qui évolue» (Див. Дод. Б)</p> <p>Document 2. «L'AVIS DE FAFY» (Див. Дод. В).</p> <p><i>Ex.1</i></p> <p><i>Associez les expressions dans la colonne de gauche aux mots dans la colonne de droite:</i></p> <p>1.+ = f) plus</p> <p>2. 2m1 = d) demain</p> <p>3. a+ = a) à plus tard</p> <p>4.bj = i) bonjour</p>

		<p>5. ErE = h) heureux</p> <p>6. fone = b) téléphone</p> <p>7. HT = e) acheter</p> <p>8. me = j) mais</p> <p>9. oq1 = q) aucun</p> <p>10. savapa = c) ça ne va pas</p> <p>Ex.2</p> <p><i>Dechiffrez les expressions:</i></p> <p>1.7 adir – c'est à dire</p> <p>2. ab lto – à bientôt</p> <p>3. bonap – bon appetit</p> <p>4. ID – idée</p> <p>5.Kfe – café</p> <p>Ex.3</p> <p><i>Associez les expressions dans la colonne de gauche aux definitions dans la colonne de droite:</i></p> <p>1.Allooo! – e) cette expression est utilisée pour signifier: «stop là, tu m'écoutes, où tu vas là?»</p> <p>2.Bader – a) ce mot est utilisée lorsque rien ne va, lorsque l'ado rate quelque chose: «je suis triste, je suis de mauvaise humeur».</p> <p>3.Bestah – f) ce terme est utilisée pour désigner votre meilleure amie, il vient de l'anglais «best friend».</p> <p>4.Case – b) ce mot se traduit par «maison».</p>
--	--	--

<p style="text-align: center;">III</p>	<p>Заклучна частина уроку</p> <p>Етап 1.</p> <p>Повідомлення та пояснення домашнього завдання</p> <p>Мета: закріпити знання, які вони отримали на уроці</p> <p>Прийом: виконання вправи (зробити письмово вправу вставляючи пропущені слова з вправи 3)</p> <p>Етап 2</p> <p>Підсумки уроку</p>	<p>5.Chelou – g) ce mot se traduit par «bizarre», «inhabituel».</p> <p>6. Relou – d) verlan de «lourd», au sens de «pénible», «ennuyeux».</p> <p>7. Vieux – c) mot péjoratif qualifiant «les parents». (Див. Дод. Г)</p> <p>Pr . - Faites l'ex.3 par écrit.</p> <p>Utilisez les expressions de l'exercice 3 pour compléter les propositions:</p> <p>1) Le livre que je viens de voir est très _____.</p> <p>2) Voici ma _____, Adèle.</p> <p>3) _____! Je t'ai tout expliqué deux fois!</p> <p>4) Mes ___m'ont acheté un nouveau fone.</p> <p>5) Le prof d'anglais a des cheveux _____.</p> <p>6) Ce film m'a fait _____.</p> <p>7) J'ai envie de rentrer à ma _____.</p> <p>Réponses: 1) Relou, 2) Bestah, 3) All.....!!! 4) Vieux, 5) Chelous, 6) Bader, 7) Case.</p> <p>Merci les enfants! Vous avez bien travaillé. Je suis contente de votre travail d'aujourd'hui. J'espère que cette leçon était intéressante et utile pour vous. La leçon est terminée. Levez-vous. Au revoir.</p>
---	---	--

Висновки до розділу 2

Жаргон дозволяє учням вийти за рамки підручника і говорити на реальній живій мові, що підвищує мотивацію школярів до вивчення французької мови.

Розробка уроків, на яких навчаються знайомляться з жаргонною лексикою, цікава і корисна для вчителів, так як мотивує і їх бути в курсі сучасних мовних тенденцій.

Перегляд автентичних відеозаписів, рольові ігри, робота з піснями – це одні з найбільш ефективних способів знайомства з сучасним жаргоном. В рамках роботи з піснею учні можуть виконати ряд вправ, спрямованих не тільки на ознайомлення з жаргонною лексикою, але і на відпрацювання наявних знань з граматики, лексики і фонетики.

В ході дослідницької роботи був розроблений фрагмент уроку на тему «Подорожі» для учнів 11 класу. Урок складається з декількох етапів, де на кожному із них учні повинні проявити свої вміння та знання. Такий урок призначений для того, щоб розвивати в учнів пам'ять, увагу, вміння висловлювати власну думку. Використання жаргонної лексики у своїй вимові показує індивідуальність учня, оскільки тільки так, він може звернути на себе увагу.

ВИСНОВКИ

Вивчивши науково-методичну літературу, ми дійшли таких висновків.

Таким чином, «жаргон» – той пласт лексики і фразеології, який з'являється в сфері живої розмовної мови в якості розмовних неологізмів, легко переходить в шар загальноживаної літературної розмовної лексики.

Визначили етимологію поняття «жаргон». Жаргон являється молодіжною лексикою, яка з'являється у сфері розмовної мови й стає часто загальноживаною. За допомогою такої лексики молодь виражає власні думки та побажання, щоб люди які їх оточують, почали розуміти їх.

Розглянули арго, як об'єкт дослідження в соціолінгвістиці. Він може виникати в будь-якому стабільному та більш-менш закритому колективі. Це колективна гра, яка завершується виходом одного з членів групи в інший світ чи змінює оточення навколо себе (наприклад, учень який вже закінчив школу і вступає до коледжу чи університету, він перестає вживати шкільний жаргон, а починає використовувати студентський жаргон). Жаргон поділяється на декілька видів, наприклад, студентський, шкільний, торгівельний, армійський, музикальний, жаргон спортсменів, комп'ютерний жаргон, жаргон наркоманів.

Виявили характерні риси молодіжного жаргону у французькій мові, які притаманні арго: спадкоємність, тісний зв'язок між старим та новим арго; багатозначність; синонімічність; лаконічна стислість; мінливість, але водночас наявність основного словникового фонду; зближення різних арго; взаємодія арго з іншими національними мовами тощо.

Ми визначили особливості вивчення французької мови у старших класах україномовних шкіл. Жаргон дозволяє учням вийти за рамки

підручника і говорити на реальній живій мові, що підвищує мотивацію школярів до вивчення французької мови. Також можливість розвивати свою думку, не боячись осудження. Французький молодіжний жаргон привертає до себе, в першу чергу, своєю виразністю, грою слів. На тлі розмитої офіційної мови жаргон залучає свіжою метафоричністю, розкутістю, стислістю позначень. Політичне і соціально-економічне життя Франції знаходить відгук у молодіжній мові з багатим стилістично забарвленим словником. Розуміння і знання сленгу допомагають краще зрозуміти національно-специфічні особливості менталітету французької молоді.

Виокремили технології проведення уроків французької мови з вивчення жаргону в середній загальноосвітній школі. Перегляд автентичних відеозаписів та фільмів, рольові ігри, робота з піснями та віршами – це одні з найбільш ефективних способів знайомства з сучасним жаргоном. В рамках роботи з піснею учні можуть виконати ряд вправ, спрямованих не тільки на ознайомлення з жаргонною лексикою, але і на відпрацювання наявних знань з граматики, лексики і фонетики. Ознайомлення з жаргонною лексикою – цікава і корисна можливість для вчителів, яка мотивує їх бути в курсі сучасних мовних тенденцій.

Розробили фрагмент уроку на тему «Подорожі» для учнів 11 класу. Урок складається з декількох етапів, на кожному із них учні повинні проявити свої вміння говорити та виконувати вправи, використовуючи жаргон. Питання вивчення жаргону в середній загальноосвітній школі досить перспективне, оскільки за останні роки проглядається тенденція пошуку все більшої кількості оригінальних і нестандартних підходів до вивчення мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов. 2-е изд., стер. Москва : УРСС : Едиториал УРСС, 2004. 571 с.
2. Балли Ш. Французская стилистика. Москва : Эдиториал УРСС, 2001. 392 с.
3. Береговская Э.М. Молодежный сленг: Формирование и функционирование. Вопросы языкознания. Москва, 2008. 280 с.
4. Большой энциклопедический словарь. Языкознание. М. : Большая рос. энцикл., 2002. 709 с.
5. Гальперин И. Р. Стилистика английского языка : учебник. Москва, Просвещение, 1981. 334 с.
6. Гебель С.Ф. Использование песни на уроке иностранного языка. Иностранные языки в школе. 2009. №5. С. 28-30.
7. Горбач О. Т. Арго в Україні. Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2006. 688 с.
8. Грачев М. А. Как появляются арготизмы в нашей речи. Русская речь. 1996. № 4. С. 67-71.
9. Грачев М. А. Русское арго. Нижний Новгород : НГЛУ, 1997. 246 с.
10. Грачев М. А. Интервенция криминального языка. Наука и жизнь. Москва, 2009. № 4. С. 128–132.
11. Даль В. И. О наречиях русского языка. URL: <https://dralexandra.livejournal.com/220588.html>
12. Даль В. И. Толковый словарь живого великорусского языка : в 4 т. Репринтное воспроизведение издания 1903–1909 гг., осуществленного под редакцией проф. И. А. Бодуэна де Куртенэ. Москва : Издательская группа «Прогресс»: «Универс», 1994. Т. 1. 912 с.

13. Дзендзелівський Й.О. Дослідження К. В. Широцьким жаргону учнів Кам'янець-Подільської духовної семінарії. Збірник Харківського історикофілологічного товариства. Нова серія. Харків, 1998. Т. 6. С. 167-174.
14. Ерофеева А.В. Развитие эмоционального интеллекта студентов в процессе изучения иностранного языка в нелингвистическом вузе. Инновационные технологии современного учебного процесса: стратегия, задачи, внедрение. Материалы Всероссийской научно-методической конференции. Н. Новгород: НГТУ, 2011. С. 283-286.
15. Жаркова Т.И. О сленге современной французской молодежи. Иностр. языки в школе. 2005. № 1. С.60-100
16. Жирмунский В. М. Национальный язык и социальные диалекты. URL: <https://crecleco.seriot.ch/textes/ZHIRMUNSKIJ36/1.html>
17. Запесоцкий А.С., Фаин Л.П. Эта непонятная молодежь. Москва, 2001. 356 с.
18. Йордан Й. Романское языкознание. URL: <https://www.livelib.ru/book/1001516514-romanskoe-yazykoznanie-istoricheskoe-razvitiye-techeniya-metody-jorgu-jordan>
19. Кёстер-Тома З. Стандарт, Субстандарт, Нонстандарт. Русистика. Берлин, 1993, № 2.
20. Крысин Л.П. Молодежный жаргон. Русское слово, свое и чужое. Москва, 2004. 348 с.
21. Кузнец М. Д., Скребнев Ю. М. Стилистика английского языка. URL: <https://www.twirpx.com/file/1097298/>
22. Лакофф Дж., Джонсон М. Метафоры, которыми мы живем: пер. с англ. Москва: Едиториал УРСС, 2004. 256 с. 50.
23. Ларин Б. А. Западно-европейские элементы русского воровского арга. Язык и литература. URL: <http://www.philology.ru/linguistics2/larin-31.htm>

24. Ларин Б. А. О лингвистическом изучении города. История русского языка и общее языкознание. Москва : Просвещение, 1977. С. 175–189.
25. Леонтьева Т.П., Будько А.Ф., Пониматко А.П.. Методика преподавания иностранного языка. Учебное пособие для студентов вузов. Минск: Высшая школа, 2015. 239 с.
26. Липатов А. Т. Сленг как проблема социолектики : монография. Москва : Элпис, 2010. 318 с.
27. Овчинникова О. А. Французское арго конца XX века: словообразование и семантика: дис. канд. филол. наук : 10.02.05. Смоленск, 2010. 182 с.
28. Пассов Е. И. Основы коммуникативной методики обучения иноязычному общению. Москва: Русский язык, 1989. 276 с.
29. Петрова Т.С., Понятин Э.Ю. Особенности речи французской молодежи. Иностр. языки в школе. Москва. 2005. № 2. 252 с.
30. Приемышева М. Н. Тайные и условные языки в России XIX в. : монография. Санкт-Петербург : Нестор-История, 2009. Ч. 1. 455 с.
31. Смирницкий А.И. Лексикология современного английского языка. URL: <https://www.twirpx.com/file/1332669/>
32. Ставицька Л. О. Арго, жаргон, сленг: Соціальна диференціація української мови. Київ : Критика, 2005. 464 с.
33. Стратен В. В. Арго и арготизмы. Известия комиссии по русскому языку. URL: <http://museum-vrn.ru/eksponats/eksponat-40000/>
34. Тонков В. А. Опыт исследования воровского языка. URL: <http://elib.shpl.ru/ru/nodes/62838-tonkov-v-a-opyt-issledovaniya-vorovskogo-yazyka-kazan-1930>
35. Учебник французского языка Le fran.ais.ru B2-C1. В 2 кн. Кн. 1: Unités 1, 2, 3. Е. Б. Александровская, Н. В. Лосева, Л. Л. Читахова. Москва: ООО .Издательство .Нестор Академик., 2014. 256 с.

36. Cohen M. Notes sur l'argot. Bulletin de la Société de Linguistique de Paris. URL:
https://www.researchgate.net/publication/270837302_Marcel_Cohen_d_e_l'arabe_parle_a_la_sociologie_du_langage_La_question_de_l'argot
37. Dautzat A. Les argots de métiers franco-provençaux. URL:
<https://www.amazon.com/les-argots-de-m%C3%A9tiers-franco-proven%C3%A7aux/dp/2051023719>
38. Dalzell T., Victor T. The Concise New Partridge Dictionary of Slang and Unconventional English. Routledge, 2007. 740 p.
39. Dictionnaire historique de la langue française. Le Robert, 2011. 640 p.
40. Guène F. Kiffe kiffe demain. Paris : Fayard, 2010. 189 p.
41. Le verlan c'est devenu trop «relou»! URL: <http://www.leparisien.fr/espace-premium/air-du-temps/le-verlan-c-est-devenu-01-10-2012-2193119.php>.
42. Mattiello E. An Introduction to English Slang: A description of its Morphology, Semantics and Sociology. Monza: Polimetrica, 2008. 250 p.
43. Partridge E. A Dictionary of Slang and Unconventional English. Partridge, Eric Beale, Paul. London, 2002. 382 p.
44. Spears R. A. Slang and euphemism: A dictionary of oaths, curses, insults, ethnic slurs, sexual slang and metaphor, drug talk, college lingo, and related matters. New York : New Amer Library Classics (Mm), 2001. 412 p.
45. Trésor de la langue française. Dictionnaire de la langue du XIXe et du XXe siècle sous la rédaction de P. Imbs. Paris : Larousse, 2001.

ДОДАТКИ

Додаток А

Пісня Ілона Мітрецеу «Les sports d'hiver»

Je fonce souvent	C'est bon ca fait du bien
Attention le vent	Je fonce souvent
La neige le sol et le froid	Les bosses c'est trop marrant
Ca semble le printemps	La neige est belle comme la soie
On va descendre tout shuss	On slalom en riant
On sait pas ou on va	Le soir on part tout shuss
Les bosses et les secousses	On mange au coin du feu
On s'trouve tous en bas	Puis on aide nos moumousses
Je monte tout droit	petits, vieux mais heureux
Remontée mécanique	Sports d'hiver
Mettez-vous tous derrière moi	On se met la tête a l'envers
Gamelle c'est la panique	On s'trouve les quatres en l'air
On va descendre tout shuss	On tombe on se relève sa fait du
On sait pas ou on va	bien
Les bosses et les secousses	Sports d'hiver
On s'trouve tous en bas	Nous on aime la neige au
Sports d'hiver	printemps
On se met la tête a l'envers	On y retourne tous les ans
On s'trouve les quatres en l'air	C'est bon ca fait du bien
On tourne on se relève sa fait du	La-la-la,La-la-la-la-la-la-la-la,...
bien	Sports d'hiver
Sports d'hiver	Nous on aime la neige au
Nous on aime la neige au	printemps
printemps	On y retourne tous les ans
On y retourne tous les ans	C'est bon ca fait du bien

Додаткова інформація «Історія розвитку сленгу»

Répondez à la question suivante.

En quoi consistent les différences principales entre le français parlé et le français écrit ? Citez quelques particularités qui caractérisent la langue française parlée.

UNE LANGUE QUI ÉVOLUE

L'Académie française manifeste toujours beaucoup de réticence à faire entrer officiellement dans la langue française de nouveaux mots. Il y a en France une différence importante entre la langue écrite et la langue parlée. Beaucoup de mots de la langue populaire se sont largement répandus mais ils ne sont pas utilisés à l'écrit.

La langue évolue en permanence : des mots sont inventés, adoptés, adorés, puis abandonnés, parfois aussi redécouverts. [...]

Certains usages qui persistent dans la langue écrite disparaissent pratiquement de la langue parlée. C'est ainsi qu'à l'oral, on utilise rarement l'imparfait du subjonctif ou le passé simple. On remplace fréquemment le futur par des formes du présent (au lieu de dire « J'irai la semaine prochaine », on pourra dire « J'y vais la semaine prochaine »). [...]

Le langage en vogue chez les jeunes bouscule parfois le vocabulaire et la syntaxe. Certaines de leurs expressions se répandent assez largement parmi la population, et sont même adoptées par la publicité, la chanson et le cinéma.

Le verlan (argot redevenu à la mode chez les jeunes des années 80) consiste à inverser les syllabes des mots (verlan = l'envers, phonétiquement) : par exemple « chebran » (branché), « meuf » (femme), « laisse béton » (laisse tomber). Certaines expressions de verlan sont passées dans le langage courant oral, mais aussi écrit. Ainsi un « Beur » (Arabe) est un jeune Arabe né en France, un immigré de la deuxième génération. « Les ripoux » sont des policiers pourris, corrompus par l'argent (d'après le titre d'un film à succès du même nom).

D'après Nelly Mauchamp. *Les Français, mentalités et comportements*

Додаток В

Текст до уроку на тему «Подорожі»

Fafy

L'AVIS DE FAFY

Voilà la manière dont le français des dictionnaires sera défini, dans quelques années, par les « akros » du langage SMS. Je veux parler de ceux qui boivent un **Kfé**, se disent **bjr** et **bsr**, vont au **6néma**, offrent des **Kdos** ou se font des **KL1** (pour les plus chanceux).

La compression de la langue française avait débuté bien avant l'apparition des textos, la France n'est-elle pas la championne du monde des acronymes, des abréviations et autres sigles ? Tout au long de votre vie vous les côtoyez et les pratiquez.

C'est ainsi que, dans le domaine des transports, on voyage avec la **RATP**, la **SNCF**, dans les **bus**, les **trams** et les **métros**. On passe son **permis** et puis l'on s'achète une belle **auto à x euros TTC** (c'est à dire avec un taux de **TVA** très élevé).

Pour occuper son temps de loisirs, devenu plus conséquent depuis l'apparition de l'**ARTT**, on va au **ciné**, au **resto**, on regarde **la télé** (avec la **TNT** si possible) qui fonctionne grâce aux efforts de nos amis d'**EDF**.

Même la sacro sainte Éducation Nationale n'échappe pas à la règle, on passe son **Bac** (que l'on réussit si on a eu la chance d'avoir de bons **profs**) puis on va à la **Fac** ou en **BTS**, avant de filer tout droit à l'**ANPE**, aux **ASSEDICS**, et pour les plus malchanceux à la **CAF** (généreux donateur des **allocs**) afin de percevoir le **RMI**.

Mes propos ne sont pas ceux d'une **réac** de la langue française : je ne souhaite pas m'exprimer en vieux français, comme Messieurs Villon et Rabelais, mais plutôt celle d'une amoureuse des mots, qui trouve regrettable qu'au nom de l'instantanéité et de la synthèse, l'on réduise une langue si riche à sa plus simple expression.

CQFD (ce qu'il fallait dire)

A Bi1to, Fafy

Додаток Г

Вправи для закріплення сленгової лексики

Exercice 1. Associez les expressions dans la colonne de gauche aux mots dans la colonne de droite:

1. +	a) à plus tard
2. 2m1	b) téléphone
3. a+	c) ça ne va pas
4. bj	d) demain
5. ErE	e) acheter
6. fone	f) plus
7. HT	g) aucun
8. mé	h) heureux
9. oq1	i) bonjour
10. savapa	j) mais

Réponses:

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)
f)	d)	a)	i)	h)	b)	e)	j)	g)	c)

Exercice 2. Déchiffrez les expressions:

1) 7adir _____

2) ab lto _____

3) bonap _____

4) ID _____

5) Kfé _____

Réponses:

1) c'est à dire

2) à bientôt

3) bon appetit

4) idée

5) café

Exercice 3. Associez les expressions dans la colonne de gauche aux définitions dans la colonne de droite:

1. Allôôôôôô!!!	a) ce mot est utilisé lorsque rien ne va, lorsque l'ado rate quelque chose: «je suis triste», «je suis de mauvaise humeur» [2, c. 121]
2. Bader	b) ce mot se traduit par «maison» [2, c. 130]
3. Bestah	c) mot péjoratif qualifiant «les parents» [2, c. 198]
4. Case	d) verlan de «lourd», au sens de «pénible», «ennuyeux» [2, c. 182]
5. Chelou	e) cette expression est utilisée pour signifier: «stop là, tu m'écoutes, où tu vas là?» [2, c. 116]
6. Relou	f) ce terme est utilisé pour désigner votre meilleure amie, il vient de l'anglais «best friend» [2, c. 123]
7. Viewx	g) ce mot se traduit par «bizarre», «inhabituel» [2, c. 134]

Réponses:

1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)
e)	a)	f)	b)	g)	d)	c)